

Onuncu yıla doğru...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 11 Haziran 2018 21:25 -

Günlerden beri herkesin kafası seçimle meşgul olmakla birlikte seçim dışı konulara da yer bulunur sanıyorum.

Onuncu yıldan kastettiğim bu yazıyı okuduğunuz sitenin 10. yılı...

İlk yazı 2008 yılının Ağustos ayının sonunda konulmuş, ben yazmışım...

Aslında site faaliyete bir ay kadar önce başlamıştı ama bazı aksaklıklar yaşandı, yeniden düzenleme yapılması gerekti ve Ağustos sonundan itibaren düzenli faaliyete geçti...

Kaç tane yazar var saymadım ama 30 kadar oldu...

Sitedeki yazıların ağırlık konusu ilk yedi yılda örgütsel tarihimizle ilgiliydi. Başka konularda yazılar da arada bir oluyordu ama ağırlık bu alandaydı.

İstediğimiz bütün sonuçlara ulaştık, konu başlangıçta tahmin edemeyeceğimiz kadar büyüdü, hayli ilgi gördü. Reyhanlı katliamı konusundaki yazıyla günlük 14 bin tıklamaya kadar çıktık.

Sevindirici olan sosyalist harekette hemen herkesin düzenli veya arada bir okuduğu bir site durumuna gelmemizdi. Değişik ülkelere gittiğimde tarihimizle hiç ilgisi bulunmayan insanların bile siteden haberinin olduğunu gördüm. Bunun nedeni, işlenen konuların sadece kendi özelimize ait olmamasıydı. Örgütsel tarihimizi, kendi özelimizi anlatıyorduk ama bizde olanlar değişik oranlarda çok sayıda örgütte de yaşanmıştı. Olaylar farklıydı, insanların adları değişti ama çok sayıda örgütü kesen ortak bir çizgi vardı.

Onuncu yıla doğru...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 11 Haziran 2018 21:25 -

Örgüt içi ihaneti sadece biz yaşamadık ama bildiğim kadarıyla bu kadar ayrıntılı olarak ortaya çıkaran başkası yoktur.

Örgüt içindeki infazları da sadece biz yaşamadık ve –bu konuda eminim- bizim kadar ayrıntılı üzerine giden, genel geçer sözlerle geçiştirmek yerine kim, neden ve nasıl hedef alındı sorusunu ayrıntılı cevaplandıran başka bir yapı olmadı.

Sol içi şiddetin ve bunun özel biçimi olan örgüt içi infazların neredeyse unutulmuş isimleri hatırlandı: Ali Çakmaklı, Nebil Rahuma, Müntecep Kesici ilk olarak sayılabilecek olanlardır.

Örgütün kuruluşundan başlanarak tarihinde bilinmeyen yan kalmadı. Meydanı boş bulanların uydurdukları efsanelerin yerini gerçekler aldı...

Bu çabamıza büyük destek veren sosyalist örgütlere burada yeniden teşekkür etmek gerekir. Bu destekte üç tanesinin; Kurtuluş, PKK ve TKP/ML yeri ayrıdır. Gördüğümüz destek bunlarla sınırlı değildir ama bu üç tanesi daha ön plandadır.

Bu yapılara ait olmayan ama asla ulaşamayacağımız bilgileri bizimle paylaşan kişiler vardır. Bunlara da ayrıca teşekkür edilmesi gerekir.

Sorumluluk duygusu bu arkadaşları harekete geçirmiş... “Bunlar iyi bir iş yapıyorlar, destek olalım!”

Bu muhteşem destek olmasaydı biz yine önemli adımlar atardık ama bu kadar ileri düzeye asla ulaşamazdık.

Yedi yıllık faaliyetten sonra sorun bitti, örgütsel tarih temizlendi, konuşulacak pek bir şey de kalmadı... Son üç yılda sitenin faaliyetinin iyice azalan küçük bir bölümü tarihimizle ilgiliydi.

Önuncu yıla doğru...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 11 Haziran 2018 21:25 -

Site güncel ve genel politik konuların ele alındığı yazılarla varlığını sürdürdü.

Tekrar şaşırdık çünkü bu kadarını beklemiyorduk...

Eskiden günde 1000 tıklamaya ulaştığımızda sevinmiştik, birkaç yıldan beri günde ortalama 3000'den aşağıya inmiyoruz. Yüzlerce politik site bulunmasına karşın durum böyledir. Demek insanlar okunacak bir şey buluyorlar ki, ilgi gösteriyorlar, yoksa neden okusunlar?

Bu durum hem sevindiricidir hem de önemli bir sorumluluk yüklemektedir.

Bizim haftada bir yazı yazmak lüksümüz bulunmuyor. Sitede haftada en az üç bazen de altı yazı yer alıyor. Bunların hepsi olmasa bile çoğunluğunun okunmaya değer kaliteli yazılar olması gerekiyor. Okurun teveccühünden şımarıp yazı diye ıvır zıvır şeyler yayınlamayız.

Önümüzdeki Ağustos ayında site on yaşını dolduruyor. Bu on yılda yazanlara veya yazmayan ama izleyenlere şöyle bir çağrı yapacağım: bu site sizin için ne ifade etti ya da hayatınızda nasıl bir değişiklik yaptı?

Yazarsanız yayınlarız...

Yazıların bir bölümü iki yıl önce kaybettiğimiz İbrahim Yalçın ile de ilgili olacağı için bu yazıları ilgili blogda www.ibrahimyalcin-paris.blogspot.com

yayınlayacağız. Başlangıcı bu sitede olur, bu bloga link verimiz.

Sitede 4000 civarında yazı yer alıyor. Bu nedenle yazacak arkadaşların yaşanılan süreci yeniden anlatmaları gerekmiyor, en fazla referans verebilirler.

Unutmayalım, özelliklerimizden bir tanesi de kendini tekrarlamamaktır...

Tekrarlama yapılarak sayfa doldurulur ama bir süre sonra sizi kimse okumaz olur...

Ben de yazacağım, kaç tane olur bilmiyorum ama birkaç tane yazacağım...

Yaşadığımız örgütsel hesaplaşma ve tarihimizi bütün yönleriyle ortaya dökme sürecinde arka planda kalan konulara değineceğim.

Yeni gerçekler açıklamayacağım çünkü bulunmuyor ama arka planda kalan ve biraz da eğlenceli konular var.

Bir tanesini anlatayım...

Lazkiyeli Muhabarat 2008 yılı başlarında internet aracılığıyla bana yönelik saldırıya geçmişti. Hakkımda internet adresini bulabildiği herkese dosyalar gönderiyordu. Ardından daha sonra “Bu suça ortak olmayacağız” bildirisine imza attıkları için üniversitedeki görevlerinden ihraç edilen birkaç kişiden ve onların çevresindekilerden şöyle bir teklif geldi: “Sana yönelik saldırıları kınayan imzalı bir metin hazırlayacağız...”

İtiraz etmiştim... “Sakin yapmayın, herif kendini bir halt zanneder.” Ardından eklemiştim: “Meraklanmayın, ben onun hakkından gelirim.”

2008 yılının ilk aylarında biraz şaşkın olduğumu söylemeliyim. Herif öyle bir savaşa giriyor ki, kazanması mümkün değil... Acaba benim görmediğim bir şey mi var, diye düşünüyorum. Şaşkınlığımın bir başka yanını ise zamanlama oluşturunuyordu. Bu işi ben örgütlesem daha uygun bir zaman bulamazdım.

Almanya'da bir üniversite daha bitirmişim ve özellikle çalıştığım konu Almancasıyla Rekonstruktion der Vergangenheit ya da geçmişin yeniden yapılandırılması idi. Bu büyük bir alandır ve belirli bir konuda geçmişle ilgili bilinenlerin aralarında bağlantı kurmayı ve buradan genel bir tablo çıkararak geçmişi aslına yakın olarak yeniden kurmayı içerir. İlk tablo çıktığında henüz son değildir, eksikler vardır, bunların neler olduğunu görür ve onları nerede bulabileceğinize karar verip ararsınız.

Ve bulursunuz... Bulma işinde asıl yük İbrahim'in üzerindeydi. Onun ilişkileri benimkinden hayli fazlaydı. İyi bir işbölümümüz vardı.

Mart 1978'de yaşanan, ülke çapında yaklaşık 80 kişinin yakalanmasıyla sonuçlanan ve üzeri sürekli örtülmeye çalışılan operasyondaki müthiş ihaneti ortaya çıkardık. Polisle anlaşma orada bitmemiş, devam etmişti.

Bu yöntemi iyi öğrenmemiş olsaydım bunu çıkaramayabilirdik ya da bu boyutta yapamazdık.

Önemli olan ilk iki yıldır, belirli bir eşiğin aşılmasıydı. Sonrasında her taraftan yağmur misali yağan bilgi karşısında şaşkına dönmüştük.

Vay be!

İbrahim'in sözleriyle, "Neler çıktı ortaya!"

Daha önce belirtmiştim ama yeniden söyleyeyim: İbrahim Yalçın mutlu öldü ve böyle olması benim için de büyük mutluluktur. Yaşadığımız süreç benden daha çok onun için önemliydi. Kendisini malum tip tarafından aldatılmış olarak hissediyordu ve haklıydı da...

Son olarak insanımızda bitmeyen ve galiba bitmeyecek de olan subjektivizm üzerinde durmak

Onuncu yıla doğru...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 11 Haziran 2018 21:25 -

istiyorum. Bazı arkadaşlar İbrahim'i sevdiğim için böyle bir çaba içinde olduğumu sanıyorlar.

İbrahim Yalçın, THKP-C (Acilciler) olarak bilinen örgütün tarihinin önde gelen isimlerinden birisidir.

Kendisini severim, orası ayrı ama ben onu sevsem de böyledir, sevmesem de böyledir.

Biraz daha objektif olmaya çalışalım, iyi olur...

Ağustos ayına doğru konuyu yeniden hatırlatırım...